

let illud imprimis, *veritas odium parit, obsequium amicos*: cùm interrogativè etiam accipi possint eadem vocabula, ita ut peteret Pilatus sibi explicari, quidnam esset veritas. Paulus, quando ad Colossens. cap. 2. vers. 21. scribit, *Ne attigeris, neque gustaveris, neque contrectaris*, non tanquam hæc asseverans & docens, sed narrans aliorum dicta, intelligendus est, ut vult Melanchthon loc. cit. adeoque hæc *μιμητικὸς* & recitativè esse interpretanda, tanquam exempla traditionum superstitiosarum, quæ tamen aliqui oscitantes pro Pauli præceptis habent. Sed sat exemplorum transeamus ad Loquelæ considerationem, quatenus eam *membrorum motus & gestus* comitantur, quod alterum est generalis nostræ partitionis, in principiò hujus paragraphi propositæ, membrum. Hi autem gestus atque actus externi vel iermonis intellectum juvant duntaxat, vel planè absolvunt. *Furvant*, atque promovent in orationibus, quarum accidentia pronuntiationis variatione exprimuntur, de quibus proximè arbitrati sumus: Vix enim ironicam sententiam assequaris, nisi loquentis gestum cognoveris; sic etiam minantem orationem non intelliges, si eam comitantem manus motum nesciveris. *Planè absolvunt* in orationibus, in quibus pronomine demonstrativò, aut aliquâ simili particulâ res, nullâ aliâ voce antea in sermone expressæ, designantur, & simul loquentis digitò, aut aliùs membri motu ostenduntur. Sic hæ sententiæ, *hujus aut tanti te non facio*, nequaquam capi possunt, si illud *hoc* vel *tantum* à loquente aliquò gestu monstratum, tibi non imagineris. Atque hinc malè interpretati fuerunt Judæi verba Christi: apud Joannem in Euangeliò cap. 2. vers. 19: quando ipsis signum petentibus, quod mercatores flagellò è templò ejiceret, respondit; *Destruite templum hoc, & tribus diebus erigam illud*; illa de Templò Hierosolymitanò intelligentes, cùm ille de Templò corporis sui loquebatur, quod forsan etiam digitò, aut aliò membrò ostendit; cùm illi verbis suis gestus adjungere usitatum fuisse ex Johan. 20. vers. 19: 20. verisimile sit, ubi discipulos alloquens, manus & latus suum eis ostendit.

25. Ex quibus omnibus liquere putamus, non tam à ratione alienum esse Fabium, quando penultimum libri octavi suarum Institutionum caput in hunc modum orditur; *Amphiboliæ species sunt innumerabiles; adèd ut Philosophorum quibusdam nullum videatur esse verbum, quòd non plura significat*: Nec qui huic suffragatur G. J. Vossium, Instit. Orator. lib. 4. cap. 1. sect. 10. A quibus non abludit Dannhaverus, cùm in Ide. Bon. Interpret. partis primæ sectionem secundam his verbis claudere incipit. §. 47. *Terminorum ac Orationum æquivocatio nihil est aliud, quam infinitarum perplexitatum pelagus. Quis enim varios ambiguitatum mæandros explicabit, aut quæ charta complectetur exempla solùm præcipua?* Unde illud Poëtæ,